

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

5. Romanus Pontifex &c. Contra eos, qui ad Sacros Ordines promoventur,
sine titulo, prætextu habitus Religiosi & Monasterii, ubi degunt, quamvis
nullam regulam sint professi: anno 1568.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

§. 2. Unde Nos malo huic pro nostro Pastoralis Officii debito salubriter occurrere volentes, inhaerentes etiam decreto Sacri Concilii Tridentini de Clausura Monialium disponenti, ac aliis Nostris Litteris super hujusmodi Clausura editis adjicientes, volumus, sancimus, & ordinamus, nulli Abbatissarum, Priorissarum, aliarumve Monialium, etiam Carthusiensium, Cisterciensium, Sancti Benedicti, & Mendicantium, & quorumcumque aliorum Ordinum, etiam Militiarum, ac Statuum, Graduum & Conditionum, Dignitatum, ac Prae eminentiarum existentium, etiam in Regia vel illustri prospatia ortarum, de cetero etiam infirmitatis, seu aliorum Monasteriorum, etiam eis subsectorum, aut domorum, parentum, aliorumve consanguineorum visitandorum, aliave occasione & praetextu, nisi ex causa magni incendii, vel infirmitatis, leprae, aut epidemiae, quae tamen infirmitas, praeter alios Ordinum Superiores, quibus Cura Monasteriorum incumberet, etiam per Episcopum, seu alium loci Ordinarium, etiam praedicta Monasteria ab Episcoporum, & Ordinariorum Jurisdictione exempta esse reperiantur, cognita & expressè in scriptis approbata sit, à Monasteriis praefatis exire, sed nec in praedictis casibus extra illa, nisi ad necessarium tempus, stare licere. Aliter autem, quam ut praefertur, egredientes, seu licentiam exeundi quomodocumque concedentes, nec non comitantes, ac illarum receptatrices personas, sive Laicas, aut Saeculares, vel Ecclesiasticas, consanguineas, vel non, Excommunicationis majoris latae sententiae vinculo statim eo ipso absque aliqua declaratione subjacere, à quo praeterquam à Romano Pontifice, nisi in mortis articulo absolvi nequeant: & insuper tam ingressas, quam praesidentes, & alios Superiores praedictos eis licentiam hujusmodi concedentes, Dignitatibus, Officiis, & Administrationibus, per eas & eos tunc obtentis, privamus, & illas & illos ad obtenta, & alia impo-
 terum obtinenda inhabiles declaramus.

§. 3. Nec non licentias & facultates, seu indulta & privilegia exeundi à Monasteriis, & extra illa standi, à Nobis, seu alio Romano Pontifice Praedecessore nostro, ac Sedis Apostolicae Nunciis, & Legatis, etiam de Latere, ac majore Poenitentiaro, aut Ordinum praedictorum Superioribus, aliisque personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis restitutionibus, praeservativis, mentis attestativis, etiam novam gratiam, & datum concedentibus, aliisque efficacioribus, ac insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicae Potestatis plenitudine, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, nec non Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium intuitu, & contemplatione, ac instantia, vel alias quomodolibet concessa (quae prorsus abolemus) ac litteras desuper confectas, & in posterum concedendas, & conficiendas, nullas, & invalidas, nulliusque roboris ac momenti fore, nec illas habentibus & habituris suffragari posse.

§. 4. Et ita per quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere; irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 5. Mandantes universis & singulis Venerabilibus Fratribus Nostris, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis, in virtute Sanctae Obedientiae, & sub obestatione Divini Iudicii, & interminatione maledictionis aeternae, quatenus per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras in Civitatibus & Dioecibus propriis quolibet anno publicent, omniaque in illis contenta, nec non praefatum decretum ipsius Concilii, quod incipit, Bonifacii VIII. dili-

genter & inviolabiliter sub Censuris Ecclesiasticis, aliisque praefatis Poenis, & in eodem decreto contentis, observent, & observari faciant, & procurant. Contradictores quoslibet & rebelles, ac praemissis non parentes, etiam aliis poenis Auctoritate Nostra, appellatione postposita, compescendo, nec non legitimis super his habendis servatis processibus poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum Ecclesiasticum apponendo: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§. 6. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quoddam interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per Litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Aliis Apostolicis Constitutionibus & Juribus, de hujusmodi Clausura disponentibus, nihilominus in suo robore duraturus.

§. 3. Ceterum volumus, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus Praelati munitis, eadem prorsus fides ubique terrarum, tam in iudicio, quam extra, adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensa.

Nulli ergo &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1570. Cal. Februarii, Pontificatus nostri anno 5.

Anno à Nativitate Domini 1570. Indictione 13. Die verò 27. Mensis Februarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Pii, Divina Providentia Papae V. Anno ejus 5. retroscripta Littera Apostolica affixe, & publicata fuerunt Romae, ad valvas Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Flaviae, ut moris est, per Joannem Guercerum, & Christianum de Monte, praebatam Sanctissimi Domini nostri Papae Cursores.

Antonius Clerici, Mag. Curf.

Contra eos, qui ad Sacros Ordines promoventur, sine titulo, praetextu habitus Religiosi & Monasterii, ubi degunt, quamvis nullam regulam sint professi: anno 1568.

V.
Ex ibid.
pag. 97.

PIUS PAPA QUINTUS.

Ad futuram rei memoriam.

ROMANUS Pontifex Sacrorum Conciliorum Auctor, & interpres, illa quae in hujusmodi Conciliis à prudentibus Patribus in Spiritu Sancto legitime congregatis salubriter sancita sunt, pro sui Pastoralis Officii debito, dum aequitas, honestas, & decus suadet, sicuti declarare, & moderari, ita etiam ad alios casus extendere consuevit. Sanè cum non deceat Divino Ministerio ascriptos, cum Ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem quaestum exercere, in Sacro Tridentino Concilio inter alia decretum fuit, ne quis deinceps Clericus Saecularis, quamvis alias moribus, scientia & aetate esset idoneus, ad Sacros Ordines promoveretur, nisi prius legitime constaret, eum Beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè sufficeret, pacificè possidere, vel alias ordinari non posset, nisi juxta decreti ab ipso Concilio desuper editi formam, & tenorem. Cum autem nulla in hujusmodi decreto Religiosorum Clericorum mentio facta fuerit, ac propterea nonnulli (uti molestè accepimus) ceterorum Ordinum Religiosi, seu Canonici, vel Clerici intra claustra Monasteriorum, seu Domorum, more Regularium in communi viventes, qui nunquam, seu nominis ad certum

tempus

tempus professionem emittunt, & ex clauſtro exire, vel dimitti, ad ſæculum redire liberè, & licitè poſſunt, Religionis prætextu absque titulo ſufficientis Beneficii, nec iuxta dicti decreti tenorem ad Sacros Ordines ſe promoveri præſtudent, & à nonnullis Episcopis paſſim promoveantur; atque inde plerumque illud inconueniens eveniat, ut ſic promoti, & à clauſtro exeuntes, & per ſæculum vagantes, vel mendicare, vel ſordidum quaſtum exercere, non ſine ipſorum dedecore, ac Ordinis vilipendio, & quamplurimorum Chriſtiffidelium ſcandalo cogantur. Noſ igitur qui ſingulorum Dei Miſteriorum honorem, & decus (quantum in nobis eſt) ſinceris exoptamus affectibus, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolice poteſtatis plenitudine, hac perpetuè valitura ſanctione, decretum prædictum de Clericis ſæcularibus loquens, ad omnes, & ſingulos, etiam cuiuſcunque Ordinis Clericos Religioſos ſive Sæculares, more religioſorum viuentes in communi, non profeſſos, harum ſerie extendimus, & ampliamus, ac Religioſis, & aliis prædictis non profeſſis, ut ad Sacros Ordines promoveri, nec non omnibus, & ſingulis Venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, & Episcopis, gratiam, & communionem Sedis Apoſtolice habentibus, ut Ordines ipſos huiuſmodi Religioſis perſonis impendere, niſi obſervata forma dicti decreti, Noſ virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ poena interdiciamus, & prohibemus, ac contrafacientes per annum à præſtatione talium Ordinum ipſo jure ſuſpendimus: ſtatuentes, & decernentes promotiones quarumlibet Religioſarum perſonarum prædictarum ad Ordines huiuſmodi contra ipſius decreti Concilii Tridentini formam, etiam cuiuſvis licentiæ illis ab Apoſtolica Sede, vel illarum Superioribus cuiuſcuſque dignitatis, ſtatus, gradus, & præminentia exiſtant, etiamſi Pontificali dignitate fungantur, vel Cardinalatus honore præfulgeant, conceſſa, prætextu factas, executione prædictorum Ordinum omninò carere, nullasque proſus, & irritas exiſtere, ſicque promotas perſonas in Altaris miniſterio miniſtrare non poſſe. Quinimo miniſtrantes, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, & aliis gratis Clericis conceſſis omninò privari, & irregularitatis, aliasque in dicto decreto contentas poenas eo ipſo incurrere, à quibus, niſi à Romano Pontifice, vel in mortis articulo, minimè abſolvi poſſint. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quorumvis, Monafteriorum & Ordinum, etiam juramento & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis, illis illorumque Superioribus & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficaciffimis, reſtitutivis & inſolitibus clauſulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamſi aliàs pro illorum ſufficienti derogatione de illis illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica & expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, datas, & decreta in illis impoſita, ac ſi de verbo ad verbum inſerentur præſentibus, pro ſufficienter expreſſis & inferis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæterisque contrariis quibuſcunque. Et ut præſentes litteræ ad omnium noticiam perveniant, neve quis illarum ignorantia excuſari poſſit, volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, præſentes litteras ad valvas Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolice, ac in acie Campi Floræ publicari, & earum exempla aſſigi, & imprimi, illarumque exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici, & Sigillo

Prælati Eccleſiaſtici, vel ejus Curia obſignatis, eandem proſus fidem adhiberi, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nulli ergo &c. Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milieſimo quingentefimo ſexageſimo octavo, Pridie Idus Octobris, Pontificatus noſtri, anno tertio.

Anno à Nativitate Domini Milieſimo, quingentefimo ſexageſimo octavo, Indiſtione undecima, die verò 12. Menſis Novembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini PII, divinâ providentiâ Papæ V. anno tertio, retroſcriptæ Litteræ Apoſtolice aſſixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Cancellariæ Apoſtolice, & in acie Campi Floræ, dimiſſis in ſuperius expreſſis locis præſentibus Litteris per aliquantum temporis ſpatium aſſixis, & deinde ut moris eſt, amotis per Nos Thomam Callarum & Julium Parinum, prælibati Sanctiſſimi Domini noſtri Pii Papæ V. ac Sanctæ Apoſtolice Sedis Curſores.

Chriſtianus de Monte, Mag. Curſ.

Galliæ Clero conceditur facultas bona temporalia diſtrahendi, uſque ad ſummam centum quinquaginta millium librarum pro Rege Carolo IX. ut Regni neceſſitatibus ſubveniat: anno 1568.

VI.
Ex ibid.
Tom. IV.
pag. 745.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, dilecto Filio noſtro Carolo Sancti Chryſogoni à Borbonio tituli nuncupato, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Preſbytero Cardinali, ac Venerabilibus Fratribus Michaeli Senententi, & Fabio Gujacenſi Episcopis noſtris, & Apoſtolice Sedis, apud chariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Carolum Francorum Regem Chriſtianiſſimum. Nunciis, ac Nicolao Archiepiſcopo Senonenſi Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

GRavi cum animi noſtri moleſtia intelleximus ex dilecto Filio Annibale Auricelario, quem ipſe Carolus Rex ſuperioribus diebus ad Nos miſit, quam afflictæ & exhaustæ ſint facultates ſuæ, totiusque ſui temporalis domini, quantumque huius ærarii opes ob maximas impenſas, quas ad ſedandos & componendos exitioſos periculoſiſſimosque tumultus ab Hugonotis hæreticis, & ſuæ Majeſtati rebellibus in ſuo regno concitatos facere coactus fuit, attrite, & penitus exanimatæ exiſtant, adeo ut pecunias, quibus regnum ipſum ab eiſdem hæreticis & rebellibus tueri ac conſervare poſſit, Fiſci regii rationibus nullo modo valeat comparare.

Quare idem Annibal ejuſdem Regis nomine Nobis humiliter ſupplicavit, ut aliquod opportunum & ſalutare ſubſidium ex bonis Eccleſiaſticiſque dicti regni ei ſubminiſtrare vellemus. Nos conſiderantes dicti regni ſalutem, & Eccleſiaſtici Ordinis in eo conſervationem in hoc potiſſimum conſiſtere, ut Rex ipſe copias & firma præſidia alere poſſit, quibus dictos Rebelles & hæreticos è ſua ditione expellere, renitentes coercere, vel quoddam malle-mus, errores ſuos recognoſcentes ad ſanctam fideique Catholice cultum, & obſervantiam revocare valeat: eidem Regi præſentaneum auxilium afferre decrevimus, & cum aliunde non poſſit, ad perſonas Eccleſiaſticas dicti Regni, quamquam inviti, conſugiendum eſſe duximus. Habita igitur ſuper his, ſicut urgens & evidens neceſſitas periculique magnitudo poſtulat, cum nonnullis ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, prudentiâ & rerum agendarum experientiâ præditis, deliberatione matura, Vobis, de quorum eximia & ſingulari fidei integritate, pietate, & æquitatis zelo ſpeciale in Domino fiduciam obtinemus; Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium injungimus ac mandamus,